



PARAULA I VIDA

«Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat»



A les vigílies de l'11 de setembre, Dia Nacional de Catalunya, us invito a rellegir el text que el passat mes de maig vam dirigir de forma unànime tots els Bisbes de Catalunya a les comunitats cristianes del país i a tots els qui ens volguessin escoltar. Vam encapçal·lar el nostre escrit amb les paraules del Papa Francesc, «*Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat*», perquè el nostre desig és i serà sempre acompanyar com a pastors tots els cristians, de totes les sensibilitats, i poder crear diàleg, comunió i respecte per les conviccions dels altres, sobretot en uns temps en què això sembla més difícil. La nostra paraula és per a unir i perquè es trobin camins de sortida i de futur als debats i conflictes, amb respecte per la dignitat de les persones i dels pobles, sense que es posi en perill la convivència pacífica.

Dèiem al maig: «Els Bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, dema-

nem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula —diu el papa Francesc— que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg». Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia. Com a Bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que podem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Catalunya i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.»

«Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la

societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» (*Al servei del nostre poble*, 2011, n. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.»

I parlàvem també, al maig, de l'eradicació de la corrupció, animant a una veritable regeneració moral a nivell personal i social i, com a conseqüència, una major estima pel bé comú, que sigui veritable recolzament per a la solidaritat amb els més pobres i afavoreixi l'autèntica cohesió social. Aquesta regeneració neix de les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe en Déu i la visió transcendent de l'existència, i condueix a un irrenunciable compromís social per amor al proïsme.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Units en la pregària per les víctimes del terrorisme

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, després de l'atemptat de Barcelona, i l'atemptat frustrat de Cambrils, va enviar amb data 18 d'agost un missatge de condol i solidaritat a S.M. el Rei Felip VI, al President de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Carles Puigdemont, i a l'Alcaldessa de Barcelona, Excm. Sra. Ada Colau:

«Profundament consternats pel terrible atemptat terrorista de Barcelona d'ahir, i l'atemptat frustrat de Cambrils a la matinada d'avui, vull fer-vos arribar la condemna més rotunda d'aquesta barbàrie i el sentit condol del Poble Andorrà, de les seves Autoritats i el meu propi, així com la nostra solidaritat amb tots els ferits i els seus familiars, en aquests moments de tant dolor.

«Aquest atemptat pertorba la pau i la convivència, intenta sembrar el pànic i el desànim en les nostres societats democràtiques, i provoca l'angoixa dels pobles i persones a Catalunya, a Espanya i al món sencer.

«A través Vostre, vull expressar-vos la proximitat de tot el Principat d'Andorra cap a les víctimes, les seves famílies i cap a tot el Poble Català i de la resta d'Espanya, en aquesta situació tan tràgica i dolorosa. També la nostra condemna a la difusió de l'odi que provoca tota forma de violència i d'atacs que destrueixen la vida humana, violen la dignitat de les persones, o van en contra del bé fonamental de la convivència pacífica entre les persones i els pobles, més enllà de les diferències de nacionalitat, religió i cultura.

«Encomano les víctimes a la misericòrdia de Déu, i prego intensament amb tota la Diòcesi d'Urgell i el Principat d'Andorra pels ferits així com pels familiars i amics de tots els afectats, i puc assegurar-vos que ens fem solidaris del dolor de tot Catalunya i de la resta d'Espanya per aquest brutal atemptat.»

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Temps de festes majors

Aquestes darreres setmanes —i les que seguiran— han estat de festa major per a molts pobles, barris i ciutats de Catalunya, que s'han omplert d'activitats ben diverses. S'hi participa amb més o menys intensitat segons les preferències i l'edat. Probablement els més petits i joves en gaudeixen especialment. Els més grans, sense deixar de fer-ho, recorden moments de la infantesa i joventut, moments especials de la seva història personal i de la seva implicació en la història col·lectiva que entre tots han anat teixint. En un moment o altre d'aquests dies de festa, la comunitat cristiana s'ha aplegat per compartir el pa i el vi com Jesús ens ensenyà a fer-ho. «Celebreu la festa amb alegria [...] a la presència del Senyor, el vostre Déu» (*Lv 23,40*).

Sovint la festa és sota l'advocació de Maria, la senzilla noia de poble que volia ser fidel al Senyor, que te-

nia el seu projecte de vida amb molts elements que han perdurat en el temps: casar-se amb un home bo, Josep, formar una família que esperava que fos benèfica amb fills... Déu, però, tergiversa els seus plans. Li demana que sigui mare de Jesús, el Salvador, amb totes les conseqüències. També, a vegades, ens poden succeir esdeveniments imprevistos: perdre o trobar una feina, una malaltia, enamorar-se, el traspàs d'una persona estimada...

Maria escolta la crida, deixa que capgirin la seva vida. I amb el sí de Maria a Natzaret comença la salvació el món. «Perquè per a Déu no hi ha res impossible» (*Lc 1,38*). El projecte de Déu no s'ha esgotat. Hi ha molt per fer. Déu necessita persones de bona voluntat que siguin capaces de dir sí, com Maria, per continuar fent meravelles.

La paraula de Déu interpel·la personalment i també com a comunitat. Les comunitats parroquials estan cridades a ser testimonis de fe que emergeixen en la ciutat secular i que, des de la realitat en què estan immerses, han d'esdevenir evangelitzadores, sigui des de la formulació d'un primer anunci o des d'una acció pastoral més consolidada, atenent sempre les situacions de les persones i la seva llibertat.

Donem continuïtat al sí de Maria fent present l'amor de Déu en el món, des de la catequesi, des dels grups de fe, des dels moviments, des de la participació en el teixit associatiu, des de la proximitat del veïnatge, des del trobament amb les persones, les situacions... des del trobament de Déu en la pregària.

PALABRA Y VIDA

«Ser pastores significa caminar delante, en medio y detrás del rebaño»

En vísperas del 11 de septiembre, Diada Nacional de Catalunya, os invito a releer el texto que el pasado mes de mayo dirigimos de forma unánime todos los Obispos de Catalunya a las comunidades cristianas del país y a todos los que nos quisieran escuchar. Iniciamos nuestro escrito con las palabras del Papa Francisco, «*Ser pastores significa caminar delante, en medio y detrás el rebaño*», porque nuestro deseo es y será siempre acompañar como pastores a todos los cristianos, de todas las sensibilidades, y poder crear diálogo, comunión y respeto por las convicciones de los demás, sobre todo en unos tiempos en que esto parece más difícil. Nuestra palabra está dicha para unir y para que se encuentren caminos de salida y de futuro a los debates y conflictos, con respeto por la dignidad de las personas y de los pueblos, sin que se ponga en peligro la convivencia pacífica.

Decíamos en mayo: «Los Obispos de Catalunya, en el momento que está viviendo nuestro país y en los planteamientos de futuro que se están debatiendo, con respeto por las diversas sensibilidades que se van expresando, pedimos que se fomente y promueva la cultura del diálogo. “Hay una palabra —dice el Papa Francisco— que nunca debemos cansarnos de repetir y sobre todo de dar testimonio: diálogo”. Pensamos que es un momento importante para que los gobernantes y los agentes sociales hagan gestos valientes y generosos en favor del diálogo y la concordia. Como Obispos siempre estaremos comprometidos en buscar la comunión y el respeto mutuo, y creemos que es lo que podemos pedir a todos. Nos sentimos herederos de la larga tradición de nuestros predecesores, que les llevó a afirmar la realidad nacional de Catalunya, y al mismo tiempo nos sentimos urgidos a reclamar de todos los ciudadanos el espíritu de pacto y de entendimiento que conforma nuestro talante más característico.»

«Queremos recordar una vez más que “defendemos la legitimidad moral de todas las opciones políticas que se basen en el respeto de la dignidad inalienable de las personas y de los pueblos, y que busquen con paciencia la paz y la justicia. Y animamos el camino del diálogo y el entendimiento entre todas las partes interesadas a fin de lograr soluciones justas y estables, que fomenten la solidaridad y la fraternidad. El futuro de la sociedad catalana está íntimamente vinculado a su capacidad para integrar la diversidad que la configura” (Al servicio de nuestro pueblo, 2011, n.º 5). Por eso creemos humildemente que conviene que sean escuchadas las legítimas aspiraciones del pueblo catalán, para que sea estimada y valorada su singularidad nacional, especialmente su lengua propia y su cultura, y que se promueva realmente todo lo que aporta un crecimiento y un progreso al conjunto de la sociedad, sobre todo en el campo de la sanidad, la enseñanza, los servicios sociales y las infraestructuras.»

Y hablábamos también, en mayo, de la erradicación de la corrupción, animando a una verdadera regeneración moral a nivel personal y social y, como consecuencia, un mayor aprecio por el bien común, que sea verdadero soporte para la solidaridad con los más pobres y favorezca la auténtica cohesión social. Dicha regeneración nace de las virtudes morales y sociales, se fortalece con la fe en Dios y la visión trascendente de la existencia, y conduce a un irrenunciable compromiso social por amor al prójimo.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Diverses peces d'orfebreria del fons del Museu Diocesà són restaurades

Entre elles, la creu processional de la Pietat i la figura de Sant Ot

El Museu Diocesà d'Urgell està duent a terme un procés de renovació de la museografia i de restauració del seu fons, amb els que se cerca oferir un millor servei als visitants, explicant i mostrant una de les col·leccions d'art religiós més interessants de Catalunya.

En aquest context es va fer la restauració del retaule de l'església de la Pietat durant l'any 2016, i enguany s'han restaurat algunes peces litúrgiques que acompanyaven el retaule i que permebran en un futur explicar millor el context i la història del temple. En la mateixa intervenció s'han restaurat d'altres peces d'orfebreria fins a un total de 31.

La restauració s'ha dut a terme en el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, gràcies a la subvenció que es va atorgar l'any 2016.

Entre aquestes peces d'orfebreria, d'origens ben diversos algunes, destaquen la Creu processional de la Pietat, una escultura de Sant Ot, les àmfores dels Sants Olis de la Catedral, encenser i tres sacres, quatre canelobres de la Catedral de Santa Maria. També hi ha reliquiaries, copons, calzes dels segles XVIII i XIX i d'altres peces vinculades amb la litúrgia, que el pas del temps havia enfosquit i deslluïrat per la sulfuració de la plata i per l'oxidació de soldadures i algunes abrasions pròpies de l'ús.

Les peces que contenen fusta han estat netejades de possibles insectes xilòfags, les de metall han estat desmuntades i nete-



Creu processional de la Pietat (s. XVI)



Escultura de Sant Ot (s. XVII)



Custòdia del Bisbe Benlloch (s. XVII-XIX)



Calze (s. XIX)

jades curosament de la pols i la brutícia, i sotmeses a un tractament d'ultrasons o de neteja

amb agents quelants i tensioactius, i s'ha aplicat una capa de protecció per millorar el seu aspecte.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «Aneu, arribeu a totes les perifèries! Aneu, i allà sigueu Església, amb la força de l'Esperit Sant» (23 de juny).

@Pontifex: «La misericòrdia reconforta el cor i el fa sensible a les necessitats dels germans a través de compartir i participar» (24 de juny).

@Pontifex: «Cadascú de nosaltres és preciós; cadascú de nosaltres és insubstituïble als ulls de Déu» (25 de juny).

@Pontifex: «Aguseu la vista per veure els senyals de Déu presents a la realitat» (27 de juny).



7a Trobada de Joves a la Cerdanya



Per 7a vegada, el dia 18 d'agost va tenir lloc la trobada de joves de la Cerdanya amb l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, al Santuari de la Mare de Déu del Remei, a Bolvir (Cerdanya). La trobada permet als joves d'ESO, Batxillerat i universitaris, mantenir una llarga vetllada amb l'Arquebisbe i compartir un llarg espai de pregària, diàleg i aprofundiment en la fe.

Es restaura l'església de Santa Eulàlia d'Españ

El diumenge dia 20 d'agost els veïns de la petita població d'Españ (Les Valls d'Aguilar) es van reunir a l'església de Santa Eulàlia per inaugurar les obres que s'hi havien dut a terme gràcies a la iniciativa de l'Ajuntament de Les Valls d'Aguilar i dels veïns del poble i la contrada, que hi van col·laborar amb els seus donatius i també treballant a jova per tal d'arranjar-la.

Després dels agraïments i parlaments, l'Alcaldessa convidà tots els assistents a guardar un minut de silenci en suport de les víctimes i ferits pels atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils el 17 d'agost. L'Eucaristia solemne fou presidida per Mn. David Codina, Secretari general-Canceller, i concelebrada pel Rector de les Parròquies de Les Valls d'Aguilar, Mn. Lluís Miquel Sánchez. Fou solemnitzada pels cants de la coral de Noves de Segre, «Noves Gospel».

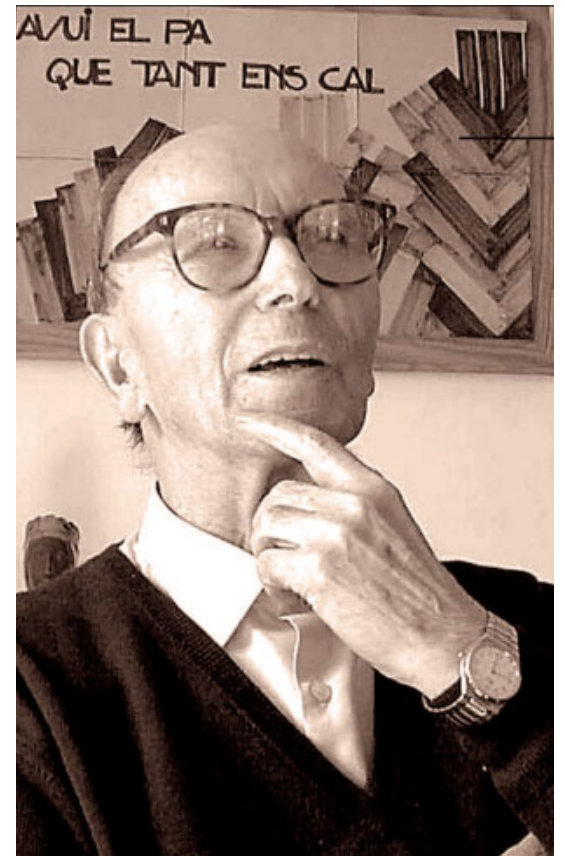


Centenari del naixement del P. Cebrià Baraut

El Bisbat d'Urgell, juntament amb l'Arxiu Diocesà d'Urgell, va preparar una sèrie d'actes per commemorar el centenari del naixement del P. Cebrià Baraut i Obiols, historiador i monjo de Montserrat, nascut a El Vilar de Cabó el 1917 i traspassat al Santuari de Montserrat l'any 2003

El P. Baraut va dedicar una part important de la seva vida a estudiar els pergamins i material d'arxiu de l'Arxiu Capitular i Diocesà d'Urgell. Amb els arxivers, especialment amb Mn. Benigne Marquès, amb qui l'unia una estreta relació, va col·laborar al llarg de molts anys desentranant la història de la diòcesi d'Urgell i especialment la que fa referència al Principat d'Andorra. Ara, en el centenari del seu naixement, la diòcesi vol recordar el seu treball, la seva figura, la projecció de tot el que va descobrir i ens va mostrar, fins poc abans de la seva mort. Activista cultural de primer ordre i gran coneixedor de la història de la comarca, quan a l'any 1977 es va constituir la Societat Cultural Urgel·litana, va resultar-ne elegit president. L'any 1978 fundà la revista científica *Urgellia* de la qual va dirigir catorze volums. Des del 1963 i fins a l'any 2000 va residir llargues temporades a la casa montserratina d'Andorra, a Escaldes-Engordany, des d'on es dedicà intensament a l'estudi de la història del Principat d'Andorra. Així va crear la col·lecció *Monumenta Andorrana* i els *Quaderns d'Estudis Andorrans*. Va ser guardonat amb els títols d'Andorrà d'Honor i de membre del Comitè andorrà de Ciències Històriques. L'any 1991 la Fundació Jaume I li atorgà el Premi de l'actuació cívica «per la seva extensa i valuosa contribució a la recerca històrica dels Països Catalans en general i, en especial, de l'antic bisbat d'Urgell i el Principat d'Andorra».

L'1 de setembre, a la sala d'actes del Seminari diocesà d'Urgell, es van fer dues conferències sobre la figura i l'obra del P. Baraut a càrrec de l'Arxiver diocesà del Bisbat d'Urgell, Mn. Benigne Marquès i Sala i del Dr. Jesús Alturo i Perucho, Catedràtic de Paleografia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Al dia següent, el 2 de setembre, a la població d'El Vilar de Cabó, davant del monument dedicat al P. Cebrià Baraut, se celebrà un acte en memòria del monjo benedictí amb la intervenció del Rvdm. P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler i Canals, i de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives. Va donar la benvin-



guda l'Alcalde de Cabó, Josep Marquès, i s'hi van aplegar representants de l'Associació Amics de la Vall de Caboet, que van impulsar la construcció del monument al P. Cebrià a El Vilar de Cabó ara fa 6 anys, i autoritats locals, veïns i amics de la Vall de Cabó i Organyà.

CONFERÈNCIA

El proper 25 de setembre, a la sala d'actes de La Llacuna Centre Cultural, d'Andorra la Vella, a les 20 h, l'Arxiver diocesà, Mn. Benigne Marquès, també parlarà en una conferència, sobre el P. Cebrià Baraut.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent; beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), religiós franciscà; sant Joan Gabriel Perboyre, prev. i mr.

12. ■ Dimarts [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Santíssim Nom de Maria; Mare de Déu de Lluc pa-

trona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

13. □ Dimecres [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església.

14. ■ Dijous [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jo 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu.

15. □ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Jo 19,25-27 (o bé: Lc 2,33-35)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicodemes, mr.; santa Caterina de Gènova.

16. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / Sl 112 / Lc 6,43-49]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, verge, princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,33-28,9 / Sl 102 / Rm 14,7-9 / Mt 18,21-35]. Sant Robert Bel-larmino (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardinal (jesuïta); sant Pere Arbués, prev. i màrtir a Saragossa; santa Coloma, verge i màrtir a Còrdova; santa Ariadna, màrtir; santa Hildegarda, verge.

Diumenge XXIII de durant l'any

COMENTARI

Si el teu germà peca, parleu-ne vosaltres dos sols



Entre els deportats a Babilònica hi ha un jove profeta: Ezequiel. Els cp. 33-39 són oracles de salvació amb missatge d'esperança per als deportats.

Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre Israel. El profeta com a sentinella ha d'avisar dels perills que amenacen al Poble, tant en conjunt (v. 2s) com en particular (v. 7s).

La correcció fraterna és deure inherent al ministeri profètic. *Si no adverteixes el pecador perquè s'aparti del camí del mal, et faré responsable.*

Rm 13,8s recapitula totes les exigències de Déu en l'amor: *No quedeu a deure res a ningú si no és l'amor que us deveu els uns als altres.* Aquesta unificació té llarga tradició bíblica: el judaisme tardà ja mirava el manament de l'amor com el principi-resum de la Torà-Llei.

Sant Pau exclou la Llei com a camí de salvació, però l'accepta com a expressió pedagògica de la voluntat de Déu dins un procés que culmina en Crist (*Hb 1,1*).

En perícopa exclusiva de Mt, planteja Jesús què cal fer *si el teu germà peca.*

Mt 18 ve presidit pel criteri del fratern recolzament als *petits que creuen*, dels quals *el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol.*

Si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols: així si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Pels rabins, *guanyar un germà* indica la seva conversió obtinguda en la missió.

Més que norma jurídica és camí amb bona pedagogia per aconseguir de debò la conversió del germà pecador, que mai s'associarà publicant les seves mancances.

Només *la Comunitat reunida* és ambient propici per a la correcció fraterna.

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els vostres cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Esto dice el Señor: «A ti, hijo de hombre, te he puesto de centinela en la casa de Israel; cuando escuches una palabra de mi boca, les advertirás de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", pero tú no hablas para advertir al malvado que cambie de conducta, él es un malvado y morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre. Pero si tú adviertes al malvado que cambie de conducta, y no lo hace, él morirá por su culpa, pero tú habrás salvado la vida.»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás», y cualquiera de los otros mandamientos, se resume en esto: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano peca contra ti, repréndelo estando los dos a solas. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otros o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano. En verdad os digo que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en los cielos. Os digo, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre que está en los cielos. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos.»

Mn. José Luis Arín